

Der findes imidlertid ikke i den paaberaabte kgl. Resolution at ligge nogen Hjemmel for de af Krigsbestyrelsen paastaaede Beføjelser over Forlandet, da Resolutionen, idet den opretholder Beboernes Ret til at hente Grus, Sand og Tang fra Krudttaarnsvejen, nærmest gaar ud paa at give Regler sigtende til Vejens Konservering og gør forskellige Indskrænkninger i de privates Benyttelse af samme, og ikke heller Reverset af 7. November 1834 kan antages at indeholde saadan Hjemmel, da Forpligtelsen til at vedligeholde Forlandet kan være paalagt Interessentskabet af Hensyn til Krudttaarnsvejens Bevaring.

Hvad dernæst angaar de af de appelindstævnte fremlagte Reverser, da er kun et af disse udstedt af en af Hovedappellanterne, fornævnte Direktør Larsen, og da Reverset i det væsentlige omhandler Anlæggelsen af en Spildevandsledning under Krudttaarnsvejen, kan herpaa ikke støttes nogen Anerkendelse af Krigsbestyrelsens Højhedsret over Forlandet. De øvrige Reverser ses at være udstedte af Personer, der er eller har været Brugere af enkelte Parceller af Forlandet, og vedrører for største Delen ligeledes Dispositioner over Krudttaarnsvejen; der kan derfor, bortset fra, at de ikke er udstedte af Medlemmer af Ejerlauget, ikke tillægges dem nogen afgørende Betydning i foranførte Henseende, og de enkelte Reverser, som har et videregaaende Indhold, kan som ganske enestaaende ikke afgive tilstrækkelig Hjemmel for, at de angivne Beføjelser tilkommer Krigsbestyrelsen.

Idet de appelindstævnte ikke nærmere har angivet, hvilke Beføjelser eller Rettigheder de vil have indbefattet under Udtrykkene Højhedsret og kontrolerende Myndighed, og idet de ikke under Sagen har paavist tilstrækkelig Hjemmel for Eksistensen af de saaledes paastaaede Rettigheder, vil Ejendomsdommen saaledes ikke, som i den indankede Dom fastsat, være at knytte til den Betingelse, at Hovedappellanterne respekterer den Højhedsret og kontrolerende Myndighed med Hensyn til Ejendommene, som for militære FormaaIs Skyld og af Hensyn til Benyttelsen af Krudttaarnsvejen paa Amager tilkommer Krigsbestyrelsen, hvorved bemærkes, at det er en Selvfølge, at denne Dom ikke paavirker de Rettigheder, som Krigsbestyrelsen maatte have erhvervet ved de fremlagte Reverser.

Hovedappellanterne vil herefter være at kende ejendomsberettigede til Parcellerne Matr.-Nr. 49 a, d, e, f af Kastrup By, Taarnby Sogn, dog at de anerkender Kontraappellanterne Firmaet Flensburg & Sebbelov som Ejere af Matr.-Nr. 1 de og 1 df sammesteds som ejendomsberettigede.

Sagens Omkostninger for begge Retter vil være at ophæve, og vil der som Følge heraf ikke kunne tillægges den konstituerede Kammeradvokat Salær.

I Overensstemmelse hermed vil den indankede Dom være at forandre:

Thi kendes for Ret:

Hovedappellanterne Gaardejer Peter Thønnenes m. fl., alle af Kastrup, bør være ejendomsberettigede til Ejendommene Matr.-Nr. 49 a, 49 d, 49 e og 49 f af Kastrup By, Taarnby Sogn under Københavns Amt, dog saaledes, at de maa anerkende Kontraappellanterne Firmaet Flensburg & Sebbelov som Ejere af Matr.-Nr. 1 de og 1 df sammesteds som medejendomsberettigede.

Sagens Omkostninger for begge Retter ophæves.

Stempelforbehold med Hensyn til, at den af Kontraappellanterne Firmaet Flensburg & Sebbelov den 22. Februar d. A. fremlagte Genpart af Skøde af 1. Oktober 1907 ikke har Paategning om, med hvilket Stempel Originalen er stemplet.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.

Den kgl. Landsover- samt Hof- og Stadsrets Justitskontor i København,
den 11. November 1913.

Frederiksen.